

[Villemoes.]

noget, der kunde bringe ham selv en Smule Fred, og Ro i dette Forhold — og jeg har intet som helst Ønske om, at den højtærede Minister skulde have andet end Fred og Ro, jeg har tværtimod i høj Grad Ønske om, at han kan faa det, saa at han ikke skal blande sig i mere end højst nødvendigt. Dersom den højtærede Minister vil tjene den Stand, han bør tjene, saa kommer han længst, navnlig hvis han er en virkelig maalbevidst Organisationsmand, ved at tage de Ting til Efterretning, som en Organisation — i dette Tilfælde en samlet Organisation inden for en Afdeling af Importørerne — indstiller. Jeg ved, at den højtærede Handelsminister har taget Henstillinger fra Organisationer til Følge ved forskellige Lejligheder, men han har ikke gjort det ved denne Lejlighed.

Vi er her inde paa en Socialiseringspolitik, som jeg er meget, meget bedrøvet over. Men naar man nu engang er inde paa den Politik, synes jeg i hvert Fald, man burde stille sig imødekommende paa de Steder, hvor det er muligt, og angaaende det her foreliggende Forhold ved jeg, at det er muligt at tilfredsstille mange.

Lovforslagets Bestemmelse om, at Nationalbanken fortsat fritages for Forpligtelsen til at indløse de af Banken udstedte Sedler med Guld, behøver jeg ikke at opholde mig ved. Dette er jo klart, men jeg vilde i og for sig hellere have haft, at man havde delt Loven i to Dele, saa at den ene var en Sag for sig, og den anden var en Sag for sig. Men det spiller naturligvis ikke nogen stor Rolle. Paa dette Punkt er vi ikke uenige med Flertallet. Den Del af Lovforslaget, som omhandler Vareimporten her til Landet, har derimod givet Anledning til megen Misfornøjelse, og det er for mig ubegribeligt, at den højtærede Handelsminister ikke nu, 3 Aar efter at vi er begyndt paa denne Lovgivning, paa Grundlag af de indhøstede Erfaringer og ved Hjælp af den overordentlig dygtige Stab af Embedsmænd, der staar til hans Raadighed, har kunnet finde Former for Lovgivning paa dette Omraade, som kunde virke mindre irriterende, end Tilfældet nu er med den nuværende Ordning. Man har en vis Erfaring, og den højtærede Handelsminister kunde udmærket godt med den Assistance, han har til sin Raadighed, have fundet Former for denne Lovgivning, som kunde have tilfredsstillet baade mit Parti og dem, der har Skoen paa og virkelig ved, hvor den trykker, nemlig Handelsstanden. Den højtærede Handelsminister har paa dette Omraade

vist sig som en Træmand, synes jeg, og det beklager jeg.

Da vi her i Tinget i Marts 1932 drøftede et af de mange Forslag om Forlængelse af Valutalovens Gyldighed, tillod jeg mig at udtale mig om visse Forhold Valutakontoret vedrørende, idet jeg forudsaa det vanskelige i, at saa at sige hele Landets Vareimport blev centraliseret gennem et eneste Kontor. Jeg sagde bl. a., at alt dette ikke kunde ventes at gaa i Orden omgaaende; naar man gennemførte en Ordning, der var saa revolutionerende, kunde man ikke vente, at det kunde komme til at klappe i Løbet af 1 eller 2 Maaneder — ja, jeg tilføjede: desværre vil det maaske aldrig gøre det. Og desværre har jeg faaet Ret. Men jeg skal nævne en højst mærkværdig Ting i denne Forbindelse: paa det daværende Tidspunkt var jeg langtira ene med den Opfattelse, at et saadant Kontors Opgave ikke kunde løses paa tilfredsstillende Maade. Der var andre dengang, som var af nøjagtig samme Mening som jeg, og jeg var endda i umaadelig fint Selskab paa det Tidspunkt. Min mest prominente Meningsfælle dengang var — saa utroligt det maaske lyder — den højtærede Handelsminister, som i sit Svar til mig om disse Forhold sagde, at man maatte erindre, at det var en næsten uløselig Opgave at lade hele vor Import dirigere gennem et eneste Kontor. Paa det Tidspunkt var den højtærede Minister og jeg enige. Jeg sagde, at det var ikke noget, der kunde komme i Orden ganske omgaaende; den højtærede Handelsminister sagde, at det var en næsten uløselig Opgave. Der er maaske intet, der er umuligt i denne Verden, men den højtærede Handelsminister var i hvert Tilfælde indstillet paa, at det var en næsten uløselig Opgave. Ja, saa mange var den højtærede Handelsministers Ord om denne Sag. Og det daværende Medlem af det høje Ting Hr. Schovelin afbrød den højtærede Handelsminister, idet han stillede sig paa Linie med mig, ja, maaske endda gik et Nummer videre ved at sige: Ja, det er en uløselig Opgave. Jeg føjer kun dette til for at understrege, at jeg dengang var i glimrende og godt Selskab. (Afbrydelse af 4de Medlem for 4de Kreds *Veistrup*). Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds ønsker, at jeg skal blive ved med det. Jeg er ogsaa i Dag i godt Selskab, og det tror jeg det ærede Medlem vil faa at se ved Afstemningen om et Par Dage.

Efter min Mening fik baade den højtærede Handelsminister, Hr. Schovelin og jeg Ret, men den højtærede Handelsminister mener nu paa Trods heraf, at det er nød-